

lezend in Dostojefski

- voor *Luc de leraar* -

o pathos van personages
op een Bühne in Petersburg:
verblind, betrapt door voetlicht
dat ze zelf hebben ontstoken

geen bestaan of het heeft
een verhaal van schade en
genade: de eerloze zoekt
zijn eer, de schaamteloze
ontvlucht zijn schaamte

zondaars zijn het en zonde
spettert uit het vlak der spiegels
vrede komt nooit eerder dan
wanneer voorgoed de ogen worden
gesloten en de droomloze slaap intreedt

poseurs op brug en kade
in een stad van stroom en kanalen
versnipperd als een nooit
te lijmen blad, versplinterd
als ramen waardoor de stenen
van de wraakzucht vlogen

pathos, geen gevoel lijkt voldoende:
traan noch dronkenschap van vreugde,
een omhelzing moet wurgen, voetjes
worden gezoend, vertrappt of deemoedig
gewassen zoals de Godmens leerde

o de Bühne van Sint-Petersburg
in een boek van Dostojefski
je voelt de spiegelscherven snijden
door de huid van dronken vaders
je voelt de sneeuwvlokken smelten
wanneer zijn dochters aan de tering
van hun schande en onschuld sterven

pathos en pose bij Fjodor in Petersburg
geen spiegel heeft zo diep gezien in
de duisternis en ene lichtstraal van een ziel
geen stem kan zo razen over schade
en genade terwijl geweldig de Newa
stroomt, het smeltwater meevoert
uit al die zwijgende kanalen

Staf De Wilde